

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೌದ್ಧರು ಹೇಳುವಂತೆ
'ಮತ್ತೊಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು'
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ
ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
ದಾಹವಾಗುತ್ತದೆ. ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ
ಈ ಮೂಲಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಸಂಕಟದಿಂದ
ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ಎನ್ನುವುದು
ಒಂಟಿತನ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದ
ನಡುವಿನ ಸೇತುವೆಯಿದ್ದಂತೆ.

ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಉದಾತ್ತತೆ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೆ. ಇದೇ
ಆಗ ಬರೆದ 'Conjunctions and Disjunctions' ಎನ್ನುವ ಪುಸ್ತಕದ ವಸ್ತು.

◆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಳೆದ ಸಮಯ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪ್ರಭಾವದ ಕುರಿತು ಏನು
ಹೇಳುವಿರಿ?

ನಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ 'Blanco' ಅಥವಾ 'Eastern Slope'ನ
ಬಹುತೇಕ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಸಮಯ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ
ನಿಂತಂತಿತ್ತು. ಸಮಯ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯುತ್ತ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು.
ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾದ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ
ಆ ತರಹ ಅನುಭವಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಬದುಕು ನಾವು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ
ಆ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅಪರೂಪ. ನನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಅವಧಿಯು
'Salamander' ಕವನದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಪೂರ್ವದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರುತ್ತಾ 'The Monkey
Grammarians'ನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

◆ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಿರಾ?

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನೇನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನ ಬಿಡುವಿನ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯಲು ಏನೇನೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್
ಆರ್ಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ, ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿಕರ್ತನಾಗಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ರಾಜಾಂತರಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲೊಂದು
ಉದ್ಯೋಗ ಹಿಡಿದೆ. ಈ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳು ನನ್ನ ಕಾವ್ಯೋದ್ಯೋಗದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿಲ್ಲ.

◆ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಗೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?

ಕಾದಂಬರಿಕಾರನಿಗೆ ಟೈಪ್‌ರೈಟರ್ ಅಗತ್ಯ. ಆದರೆ, ಕವನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಯಾವಾಗ
ಬೇಕಾದರೂ ಬರೆಯಬಹುದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೋ ಇಲ್ಲವೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು
ಹೋಗುವಾಗಲೋ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಡಿಗೆಯ ಲಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು